

Anonimizált változat

Fordítás

C-163/21 – 1

C-163/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. március 11.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Juzgado Mercantil 7 de Barcelona (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. február 21.

Felperesek:

AD és társai

Alperesek:

PACCAR Inc.

DAF TRUCKS NV

DAF Trucks Deutschland GmbH

Juzgado Mercantil 7 de Barcelona

[omissis]

[omissis][A bíróság, az eljárás és a felek azonosítása]

VÉGZÉS

(ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉS)

Barcelona városában, kétezerhúsz február 21-én.

[omissis][A bíró és az eljárás azonosítása] Az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja, az Európai Unió

működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke és a Ley Orgánica del Poder Judicial (az igazságszolgáltatásról szóló sarkalatos törvény; a továbbiakban: LOPJ) 4 bis. cikke értelmében az Európai Bíróságnak kell értelmeznie a 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését, amely a következő kérdést veti fel. **[eredeti 2. o.]**

TÉNYBELI HÁTTÉR

A jogvita tárgya. A felek álláspontja

- 1 AD és a többi 44 felperes, akik az Európai Bíróság 2016. július 17-i határozatának tárgyi hatálya alá tartozó tehergépjárművek vásárlói, 2019. március 25-én a jogi képviselőjük útján hozzáférést kértek a PACCAR Inc, a DAF Trucks N.V és a DAF Trucks Deutschland GmbH nevű társaságok birtokában lévő bizonyítékforrásokhoz a Ley de Enjuiciamiento Civil (polgári perrendtartás) 283 bis. cikkei alapján, amelyek a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a bizonyítékok feltárására vonatkozó 5–8. cikkét átültető belső jogi normákat tartalmazzák.
- 2 A kérelem konkrétan a következő bizonyítékokhoz való hozzáférésre irányul:

1) A GYÁRTOTT MODELLEK LISTÁJA

A DAF által az 1990. január 1. és 2018. június 30. közötti időszakban gyártott modellek listája évenkénti lebontásban, a Spanyolországban a hivatalos szervek által a járművek besorolásához és a nemzeti statisztikai adatok kibocsátásához általános használt, következő jellemzők szerint:

Közepes súlyúak: 5, 9 tonnától 13,9 tonnáig

Félnehéz súlyúak, 14 tonnától 18 tonnáig, a következő teljesítményű motorral:

170 LE-től 230 LE-ig

231 LE-től 300 LE-ig

Nehéz súlyúak, 18 tonna felett, a következő teljesítményű motorral:

200 LE-től 300 LE-ig

301 LE-től 360 LE-ig

361 LE-től 420 LE-ig

421 LE-től 500 LE-ig

501 LE-től 700 LE-ig

700 LE felett

Traktorok, a következő teljesítményű motorral:

200 LE-től 300 LE-ig

301 LE-től 360 LE-ig

361 LE-től 450 LE-ig

451 LE-től 500 LE-ig

501 LE-től 600 LE-ig

700 LE felett

Munkagépjárművek és különleges gépjárművek, különböző típusú hajtásképletekkel:

4x2, 4x2, 4x4, 6x4, 6x6, 8x4, 8x6, 8x4, 10x4 [eredeti 3. o.]

A vezetőfülkék (nyerges vontatók esetében) vagy a karosszéria (a fülkés alvázak esetében) szerinti változatok nem szükségesek. A listán szereplő modellek nevéként azokat a kereskedelmi neveket kell feltüntetni, amelyek a nyilvánosságnak és a felhasználóknak szóló ár- és tájékoztatósi listákon szerepelnek, nem pedig a gyártók által szokásosan használt belső projektneveket, oly módon, hogy lehetséges legyen a modell vagy a típus folytonosságának a megállapítása.

2) ÜZEMI TRANSZFERÁRAK (vagy BRUTTÓ ÁRAK)

Az 1. pontban felsorolt minden egyes korábbi modellre vonatkozóan az üzemi transzferárak (amely elnevezés a bruttó árakra is utal), vagy az anyavállalat, illetve (adott esetben) a közvetítő vállalkozás transzferárai, amelyeket annak az importőrnek, forgalmazónak vagy spanyol leányvállalatnak számláztak ki, amely végül a felhasználónak vagy a végső ügyfélnek továbbít.

3) DELIVERY COST „Total Delivery Cost” a fenti listán szereplő valamennyi modell vonatkozásában

Olyan szokásos dokumentumról van szó (az említett angol elnevezéssel is), amelyet valamennyi járműgyártó készít (akár nehézgépjármű, akár személygépjármű vagy haszonjármű esetében), részletezve a tervezési és gyártási folyamat egyes szakaszaira – beleértve az előzetes tanulmányokat, az alapvető és a részletes tervezést, és a validálási vizsgálatokat – vonatkozó költségeket.

Példaképpen a minimálisan feltüntetendő információkat mutatja az alábbi táblázat:

Funkciók tehergépjármű	A tehergépjármű	B
A termék tervezése	6 700 €	7 300 €...
Előzetes versenyelemzés	600 €	900 €...
A projekt digitális megvalósítása	7 000 €	5 800 €...
A projekt fizikai megvalósítása (prototípusok)	8 000 €	7 100 €...
A megvalósításhoz kapcsolódó személyzet	3 000 €	4 200 €...
Fizikai validálás	12 000 €	13 500€...
Kiszervezés	4 000 €	4 100 €...
Anyagköltségek	28 000 €	29 200€...
Gyártási költségek (összeszerelés)	600 €	640 €...
Logisztika	1 500 €	1 500 €...
Adók és vámok	3 000 €	3 100 €...
Az ügyfél részére történő leszállítás	400 €	400 €...
Összes költség	74 800 €	77 740€...

3 A felperes kérelme a következő, összefoglaló jelleggel kifejtett érveken alapul:

a) az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az AT.39824 – Tehergépjárművek ügyben 2016. július 19-én hozott határozatában (a továbbiakban: „határozat”) olyan versenyjogi jogsértést szankcionált, amelyet a közepes és **[eredeti 4. o.]** nehéz tehergépjárművek fő európai gyártói követtek el az 1997. január 17. és 2011. január 18. közötti időszakban, és amely a teljes európai térségre kiterjedő, a tehergépjárműveket érintő árazásra és bruttó áremelésekre, valamint az EURO 3–6 szabványok által előírt, szennyezőanyag-kibocsátást szabályozó új technológia bevezetésével járó költségek időzítésére és áthárítására vonatkozó megállapodások formájában valósult meg. A határozat címzettje a DAF, valamint a csoportjához tartozó vállalkozások.

b) Az érvényesíteni kívánt kártérítési keresetek elfogadhatóságának észszerű módon történő értékeléséhez szükséges valamennyi feltétel teljesül:

- A kartell fennállása.
- Károkozás.

- A jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés.
- A követelést érvényesíteni kívánó személy károsult, vagy a károsult helyébe lépő jogutódi jogállása.
- A kárt okozó magatartásnak a GRUPO DAF-hoz tartozó, azon társaságoknak való betudhatósága, amelyekkel szemben a követelést érvényesítik.

c) A teljes kártérítéshez való jog biztosítása érdekében számszerűsíteni kell a károkat, amelyek három fő kategóriába sorolhatók:

- A túlárazást érintő kár.
- A megnövekedett fogyasztásból származó kár.
- A kamatokkal összefüggő kár.

d) az európai piac globális érintettségét figyelembe véve nem lehet olyan összehasonlítási módszereket alkalmazni, amelyek azonos földrajzi kiterjedésű más piacoknak, vagy ilyen piacok hasonló azonos vagy hasonló ágazatainak az adataival való összehasonlításon alapulnak (a teljes európai térség érintett volt azáltal, hogy gyakorlatilag az összes gyártó részt vett a megállapodásokban), vagy amelyek ugyanazon, de más földrajzi kiterjedésű piac adataival való összehasonlításon alapulnak (tekintve az eltérő műszaki és normatív követelményeket, amelyek miatt ezen adatok nem bizonyulnának kellőképpen egységesnek az összehasonlításhoz), így a kartell által okozott mesterséges árnövekedés vizsgálatának az egyetlen módja a kartell időszakát megelőzően, annak során, valamint azt követően javasolt árak diakrónikus összehasonlítása.

e) Ezenfelül világosan és pontosan meg kell határozni a bruttó és a nettó ár konkrét jelentőségét annak érdekében, hogy meg lehessen továbbá határozni a végső ügyfélre gyakorolt teljes hatást – a jelen kérelem keretében az a kiindulópont, hogy a bruttó ár a forgalmazást megkezdő piaci szereplő tekintetében alkalmazott üzemi transzferár (vagy bizonyos kereskedelmi értelemben az *exworks* ár). Ami a nettó árat illeti, az úgy értendő, mint az ügyfél által a jármű megvételéért végül megfizetett ár. Ezenfelül ismerni kell a termelési költségeket, mivel a megállapodások a bruttó árrés jóval jelentősebb növekedését biztosíthatták, mint a bruttó árakat meghatározó megállapodás.

f) Mindezek megvilágítják annak a szükségességét, hogy az alperes bemutassa a kereseti kérelemben kért dokumentumokat.

- 4 2019. október 7-én sor került a tárgyalásra azon alperesek meghallgatása mellett, akiktől a hozzáférhetővé tételt kéri. **[eredeti 5. o.]**
- 5 Az alperes az említett tárgyaláson ellenezte a kérelmet olyan érvek alapján, amelyeket lényegében egyes felperesek keresetőségi jogának a hiányára, a bíróság joghatóságának a hiányára, és egyes alperesek passzív perbeli

legitimációjának az amiatt fennálló hiányára alapított, hogy az Európai Bizottság határozatában e személyek nem szerepelnek a jogsértő személyek között, kételyek állnak fenn a túlárazást vagy a túlfogyasztást illetően, és kérelem és a bizalmasságot védő intézkedések elfogadásának szükségessége nem áll arányban, valamint végezetül rámutatott arra, hogy bizonyos dokumentumokat *ad hoc* módon kell elkészíteni. h

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel kapcsolatos eljárás

- 6 A feleket az igazságszolgáltatásról szóló sarkalatos törvény (LOPJ) 4 bis. cikke szerint a 2019. november 11-i végzésben 10 napos határidő kitűzése mellett felhívták arra, hogy fejtsék ki álláspontjukat azt érintően, hogy előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz kérdés kerüljön előterjesztésre az EUMSZ 267. cikk alapján.
- 7 A felperes 2019. december 2-án az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel kapcsolatban írásbeli beadványt nyújtott be, amelyben ellenezte az előterjesztést. Úgy véli, hogy a bizonyítékok feltárását, amelyre az irányelv és a spanyol polgári perrendtartás 28 bis. cikke utal, tágan kell értelmezni, oly módon, hogy a „bizonyítékok feltárása” nem állhat abban, hogy az információkat különbségtétel nélkül továbbítják, a károsultakat olyan adatok kikeresésére és kiválogatására kényszerítve, amelyek szükségszerűen és elkerülhetetlenül feldolgozásra kerülnek, és amelyek azonnal a jogsértő személy rendelkezésére állnak, ami megköveteli, hogy a jogsértő személy birtokában lévő, már létező információkat megfelelő és érthető formában bocsássák rendelkezésre.
- 8 Az alperes 2019. december 3-án beadványt nyújtott be, amelyben – anélkül, hogy vitatná, hogy előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesszenek elő – lényegében számos olyan hivatkozásra mutat rá, amely lehetővé teszi az Európai Unió Bírósága számára, hogy az irányelv 5. cikkét oly módon értelmezze, hogy az e rendelkezésben említett, bizonyítékok feltárása iránti kérelmek nem terjedhetnek ki korábban nem létező bizonyítékokra, következésképpen e rendelkezés alapján nem kérelmezhető bizonyítékok létrehozása, figyelembe véve, hogy a szükségesség, az arányosság és a lehető legkevésbé korlátozó jelleg elve szerint ez az alperesre nézve túlzott terhet jelenthet, amely meghaladja a dokumentumok puszta feltárása által okozott terheket.

JOGI HÁTTÉR

A jogvita általános megközelítése az Európai Unió joga szempontjából

- 9 A jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tárgya annak értelmezése, hogy az említett, kártérítésről szóló irányelvben milyen terjedelemmel rendelkezik, és hogyan határozható körül a bizonyítékok feltárására vonatkozó rendszer, amelyet az 5–8. cikk szabályoz, tekintve, hogy az említett eljárásjogi rendszer, amelyet a spanyol belső jogrendben a polgári perrendtartás 283 bis.

cikkei vezettek be, a jelenben és a jövőben is jogi utat jelent nem csupán a jelen eljárás tárgyát képező kérelem [eredeti 6. o.] vonatkozásában, hanem a versenyjog magánjogi alkalmazásával összefüggő későbbi eljárásokban is.

A végrehajtási szabályozás

- 10 A kérdés tárgyát képező európai uniós szabályozás a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére irányul, amelynek szövege értelmében:

1. A tagállamok biztosítják, hogy az Unióban indított kártérítési eljárásokban azon felperes kérésére, aki a kárigény elfogadhatóságának alátámasztásához elegendő, az észszerűen rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat tartalmazó, megalapozott indokolást nyújtott be, a nemzeti bíróságok az e fejezetben meghatározott feltételeknek megfelelően kötelezettek az alperest vagy a harmadik felet az ellenőrzésük alatt álló releváns bizonyítékok feltárására. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok az alperes kérelmére a felperest vagy a harmadik felet kötelezettek a releváns bizonyítékok feltárására.

- 11 Amint arra az irányelv (4) preambulumbekkezdése emlékeztet, az uniós és a nemzeti versenyjogi jogsértésekből eredő kár megtérítéséhez fűződő uniós jog szükségessé teszi, hogy valamennyi tagállamnak az e jog hatékony gyakorlását biztosító eljárási szabályai legyenek. A hatékony jogorvoslati eljárások szükségessége az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésében meghatározott hatékony jogvédelemhez való jogból is következik.
- 12 A polgári perrendtartás 283 bis a. cikkének (1) bekezdése, amelyet a május 26-i Real Decreto-ley 9/2017 (9/2017. sz. királyi törvényrendelet; a BOE 2017. május 27-i száma) iktatott be, és amely a jelen ügyre a második átmeneti rendelkezés (2) bekezdése értelmében alkalmazandó, az irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével megegyező megfogalmazásban előírja, hogy „azon felperes kérésére, aki a versenyjogi jogsértésből származó kárigény elfogadhatóságának alátámasztásához elegendő, az észszerűen rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat tartalmazó, megalapozott indokolást nyújtott be, a bíróság az e szakaszban meghatározott feltételeknek megfelelően kötelezheti az alperest vagy a harmadik felet az ellenőrzése alatt álló releváns bizonyítékok feltárására. A bíróság az alperes kérelmére is kötelezheti a felperest vagy a harmadik felet a releváns bizonyítékok feltárására.”
- 13 Az említett 9/2017. sz. királyi törvényrendelet nem tért el kifejezetten a polgári perrendtartás 328. cikkétől, amely azt írja elő, hogy *1. Bármelyik fél kérheti a többi féltől olyan dokumentumok feltárását, amelyek nem állnak a rendelkezésére,*

és amelyek az eljárás tárgyára vagy a bizonyítékok hatékonyságára vonatkoznak.
2. A feltárás iránti kérelemhez mellékelni kell a dokumentum [eredeti 7. o.] egyszerű másolatát, ha pedig az nem létezik vagy nem áll rendelkezésre, a lehető legpontosabban meg kell jelölni annak tartalmát. Nem tért el kifejezetten a polgári perrendtartás 330. cikke sem, amely szerint 1. Ha a jelen törvény az ideiglenes intézésekkel kapcsolatban eltérően nem rendelkezik, a jogvitában részt nem vevő harmadik személyeknek a tulajdonukban álló dokumentumokat csak abban az esetben kell feltárni, ha a bíróság valamely fél kérésére megállapítja, hogy annak ismerete lényeges a határozathozatalhoz.

A kérdést előterjesztő bíróság értelmezési kétségei

- 14 Az irányelvben és a polgári perrendtartásban is előírt, a releváns bizonyítékok feltárására vonatkozó szabályozás kifejezetten arra utal, hogy a bíróság a fél kérelmére az alperest, a felperest vagy harmadik személyt kötelezheti „az ellenőrzésük alatt álló releváns bizonyítékok feltárására”.
- 15 A „bizonyíték” fogalmát pedig az irányelv [2.] cikkének 13. pontja a következőképpen határozza meg: „az eljáró nemzeti bíróság által elfogadható valamennyi bizonyítéktípus, különösen dokumentumok és információkat tartalmazó egyéb tárgyak, függetlenül az információkat tároló adathordozó típusától.”
- 16 Az okirati bizonyítékra összpontosítva, amely a jelen eljárás keretében benyújtott, bizonyíték-feltárás iránti kérelem tárgyát képezi, a bizonyíték-forrásokhoz való hozzáférés iránti kérelem, amelyet a jelen esetben terjesztettek elő, olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek esetében előfordulhat, hogy a kért formában még nem léteznek, hanem azok attól a féltől, akivel szemben a kérelmet előterjesztik, a kidolgozáshoz kapcsolódó, olyan munkát kívánják meg (a kérelmező által megjelölt paraméterek szerinti kigyűjtés és csoportosítás), amely meghaladja a már létező dokumentumok pusztá kikeresését és kiválasztását, vagy az összes adatnak a kérelem által érintett fél részéről való, a szükséges bizalmassági garanciák mellett történő pusztá rendelkezésre bocsátását. Az ilyen munka feltételezi, hogy az információkéréssel érintett fél birtokában lévő információkat, ismereteket vagy adatokat digitális vagy más adathordozón új dokumentumba kell foglalni.
- 17 Úgy tűnik, hogy a kérelmezett bizonyíték-feltárás tárgyát képező dokumentum korábbi létezésének a szükségességére utalnak a 2014/104 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében és a (14) preambulumbekkezdésében foglaltak, amely rendelkezések szerint a bizonyíték a másik fél vagy a harmadik személy ellenőrzése alatt vagy e személy birtokában kell, hogy legyen, és a birtokra utalás megerősíti, hogy a dokumentumnak eleve létezőnek kell lennie, azaz, nem *ex novo* létrehozandó dokumentumról van szó. Hasonló módon úgy tűnik, hogy az eleve létező jelleg követelménye következik a konkretizálás elvéből, amelyet az 5. cikk (2) bekezdése ír elő, és amelyet a (16) preambulumbekkezdés fejt ki annak

megállapításakor, hogy „amennyiben egy feltárás iránti kérelem célja egy adott kategóriába tartozó bizonyítékok megszerzése, e kategóriát meg kell határozni az alkotóelemeinek olyan közös jellemzőivel, mint például a feltárni kért dokumentumok jellege, tárgya vagy tartalma, azon időszak, amelyen belül összeállították őket”.

- 18 Végül az *ex novo* létrehozott dokumentumok kizárása abból a tényből is levezethető, hogy az irányelv a – jelen esetben okirati – bizonyítékok feltárására vagy az azokhoz való hozzáférésre hivatkozik, de nem utal a másik fél vagy harmadik személy ellenőrzése alatt álló információk, ismeretek vagy adatok feltárására vagy hozzáférhetővé tételére, Az információkat, [eredeti 8. o.] ismereteket és adatokat az eljárás keretében való felhasználáshoz mindenesetre rögzíteni kell valamilyen bizonyító eszközön, általában dokumentumon. Az irányelv 5. cikkére és a polgári perrendtartás 283 bis. cikkeire irányadó elvekből következik az a lehetőség, hogy létrehozhatók olyan – az információk terjedelmes jellege miatt általában virtuális – adattermek, amelyekhez a kérelmező hozzáférhet az adatok és információk titkosságának megőrzéséhez szükséges intézkedések mellett. Ezen adattermek útján a kérelmező hozzáfér a kérelem által érintett fél valamennyi adatához (már létező dokumentumok), anélkül hogy ezen utóbbi félnek új dokumentum létrehozása érdekében adatok kigyűjtését vagy csoportosítását érintő feladatokat kellene végrehajtania.
- 19 Másrészt léteznek olyan érvek, amelyek a tágabb értelmezés mellett szólhatnak, amely szerint a feltárás vagy a hozzáférhetővé tétel annak lehetőségére is kiterjedhet, hogy a másik fél vagy harmadik személy adataival, információival vagy ismereteivel *ex novo* dokumentumokat hozzanak létre.
- 20 Általánosságban a bizonyítékok feltárása rendszerének korlátozása veszélyeztetheti a teljes kártérítéshez való jogot és a tényleges érvényesülés elvét. Ezenfelül az irányelvben foglalt, a feltáráshoz kapcsolódó kiadásokra és költségekre vonatkozó szabályozás, amely a feltárás elrendelése keretében az arányosság elvének egyik eleme, azt jelentheti, hogy a kérelem által érintett félnek költségekkel járó munkát kell végeznie, amely meghaladhatja az eleve meglévő dokumentumok pusztá kikeresését és rendelkezésre bocsátását, és az eleve meglévő adatok, ismeretek vagy információk csoportosítására vagy kigyűjtésére vonatkozó munkák elvégzésére, következésképpen új dokumentum létrehozását érintő feladatokra is kiterjedhet.
- 21 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz döntő jelentőségű a jelen ügyben, mivel az alpereshez intézett, bizonyítékforrásokhoz (dokumentumok feltárása) való hozzáférés iránti kérelem azt feltételezheti, hogy az alpereseknek nem csak már létező dokumentumokat kell feltárniuk a kérelmező fél számára, hanem a már rendelkezésükre álló adatok és információk alapján *ex novo* létrehozott dokumentumokat is.
- 22 Függetlenül attól, hogy a bizonyítékforrásokhoz való hozzáférés iránti valamennyi kérelmet az arányosságnak az irányelv 5. cikkében és a polgári perrendtartás 283

bis. cikkében előírt elve alapján kell elbírálni, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz amiatt is releváns, hogy abban az esetben, ha a Bíróság az 5. cikket tágan értelmezi, e válasz irányt mutathat az említett arányosság elvének terjedelme vonatkozásában.

- 23 A fentiekben kifejtett jogi megfontolások összességére tekintettel a bíróság a jelen végzés rendelkező részében szereplő kérdést előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszti. **[eredeti 9. o.]**

RENDELKEZŐ RÉSZ

Első pont. — A bíróság az eljárást az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéstről való határozathozatalig felfüggeszti.

Második pont. — A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

1) A tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a releváns bizonyítékok feltárása kizárólag az alperes vagy valamely harmadik személy ellenőrzése alatt álló, olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek már léteznek, vagy ellenkezőleg, az 5. cikk (1) bekezdése kiterjed olyan dokumentumok feltárásának a lehetőségére is, amelyeket annak a félnek, akivel szemben az információra vonatkozó kérelmet előterjesztik, *ex novo* kell elkészítenie a birtokában lévő információk, ismeretek vagy adatok kigyűjtése vagy csoportosítása útján?

[omissis]

[omissis] [a Bíróság címe, záró eljárási alakiságok és a bíróság aláírása]

[omissis]

[omissis] **[eredeti 10. o.]** [omissis][adattvédelmi rendelkezések]**[eredeti 11. o.]**